

Неофициален документ относно прилагането на член 7а на Директивата за качество на горивата (FQD)

DISCLAIMER

Този неофициален документ е обобщена кореспонденция между Генерална дирекция "Климатични действия" на Европейската комисия и членове на експертната група на Комисията относно транспонирането и хармонизираното прилагане на Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета и член 7а от Директивата за качество на горивата (FQD). Документът има за цел да улесни прилагането на Директива на Съвета (ЕС) 2015/652 и член 7а от FQD. Тя не е правно обвързваща. Всяко авторитетно прочитане на закона следва да се извлече само от Директива на Съвета (ЕС) 2015/652, Директивата за качеството на горивата и други приложими правни текстове или принципи. Въпреки че този документ има за цел да подпомогне администрацията и операторите чрез обясняване на приложимото право, единствено Съдът на Европейския съюз е компетентен да тълкува законосъобразно законодателството на Съюза.

Въпроси, свързани с Директива 98/70 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива ¹

Член 2 – Определения, параграф 8 – 'доставчик'

Q. Кой е доставчикът по смисъла на Директивата, в случай на снабдяване с електричество?

По смисъла на Директивата, доставчикът е субект, който отговаря за преминаването на горивото или енергията през акцизен склад В случаите, когато това не е приложимо, определението за доставчик е оставено на преценката на държавите-членки.

Член 7а – Намаляване на емисиите на парникови газове (ПГ), параграф 2 - Целите за намаляване на емисиите на ПГ

Q. Има ли изискване за изпълняване на междинни цели преди 2020?

Държавите-членки могат да изискват от доставчиците да изпълняват междинни цели. Тази възможност не е задължителна за държавите-членки. Целта за 2020 г. обаче е задължителна. Вж. Член 7а, параграф 2, буква а) от Директива 98/70 / ЕО.

Q. Ще доведат ли „емисиите нагоре по веригата“ (UERs) до подкопаване на пазара на биогорива, като прекалено лесно се постигне целта за намаляване на интензитета на парникови газове съобразно Директивата за качество на горивата?

Държавите-членки трябва не само да гарантират, че доставчиците на гориво постигат целта за интензитет по Директивата за качество на горивата (FQD), но и целта за възобновяема енергия в транспорта на Директивата за възобновяемите енергийни източници (RED). По такъв начин, ефективно се гарантира пазарният дял на възобновяемата енергия в транспорта, който на практика ще бъде до голяма степен използван от производителите на биогорива. Ако намаляването на емисиите нагоре по веригата за доставки на петрол донесе икономии на въглеродни емисии при по-ниска цена, отколкото е възможно чрез допълнително снабдяване с възобновяеми горива, тогава доставчиците на горива ще имат тази възможност да изпълнят целите си за FQD.

¹ Consolidated version of the Directive is available at:
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A01998L0070-20151005>

Член 7а – Намаляване на емисиите на парникови газове, параграф 4 (съвместно докладване)

Q. Възможно ли е международно сътрудничество за доставчиците, които обмислят съвместно отчитане?

Отчитането трябва да се извършва в рамките на една страна и се изключва трансграничното отчитане.

Q. Може ли държава-членка да разреши използването на сертификати за търгувани биогорива от други държави-членки, за да докаже съответствие на своите доставчици?

Комисията счита, че това не попада в приложното поле на законодателството. Такова споразумение не би било в съответствие с изключването на трансграничното съвместно изпълнение и докладване.

Член 7а – Намаляване на емисиите на парникови газове, параграф 7 (докладване на доставчици на горива)

Q. Би ли било възможно да се изпълнят изискванията за докладване на FQD чрез съществуващите отчетни данни за Директивата за енергията от възобновяеми източници (RED)?

Макар че много от изискванията за докладване в директивата на Съвета може да са в съответствие със съществуващото отчитане на данни във връзка с RED, FQD изисква известна допълнителна информация. Например RED не изисква изрично от доставчиците на горива да съобщават данните за доставките на гориво по начина, който се изисква съгласно FQD. Въпреки това, държавите-членки имат право съгласно RED да изискват такива данни от доставчиците, за да покажат, че критериите за устойчивост са спазени. Спазването на изискванията за докладване за FQD може да помогне на държавите-членки да проверят спазването на критериите за устойчивост на RED.

Въпроси, свързани с Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета от 20 април 2015 г. за определяне на методите за изчисляване и изискванията за докладване съгласно Директива 98/70 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно качеството на бензиновите и дизеловите горива²

Член 1 – Обхват

Q. Дали релсовият транспорт като извънпътна подвижна техника (NRMM), попада в приложното поле на директивата?

Определението за извънпътна подвижна техника (NRMM) в Директива 97/68 / ЕО включва релсовия транспорт. Следователно, в контекста на прилагането на член 7а, дизеловото гориво или газьолът, доставяни за използване в локомотиви и попадащи в определенията, основаващи се на кодове по КН в член 2, параграфи 2 и 3 от FQD, попадат в приложното поле на Директива на Съвета 2015 / 652. Тъй като член 7а от FQD ограничава електроенергията за пътни превозни средства, както и обхватът на член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета за енергията от възобновяеми източници (електроенергия), използвана в електрически локомотиви, не може да се има предвид.

Q. Доставчиците на електроенергия имат ли задължение за докладване съгласно директивата?

Съгласно член 7а, параграф 1 държавите-членки определят доставчика или доставчиците, отговарящи за мониторинга и отчитането на емисиите на парникови газове през целия жизнен цикъл на единица енергия от доставените горива и енергия. Това по принцип включва електроенергия, доставена за електрически пътни превозни средства.

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на електроенергия за електрически пътни превозни средства могат да изберат да допринесат за задължението за намаляване, ако могат да докажат, че могат адекватно да измерват и наблюдават електроенергията, доставяна за използване в тези превозни средства.

Съображение 11 от Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета гласи: "Електроенергията, доставяна за използване в автомобилния транспорт, може да бъде докладвана от доставчиците, както е посочено в член 7а, параграф 1 от Директива 98/70 / ЕО, като част от техните годишни доклади. За да се ограничат административните разходи, е целесъобразно методът на изчисление да се основава по-скоро на оценка, отколкото на действително измерване на потреблението на електроенергия в електрическо пътно превозно средство или мотоциклет за целите на докладването от доставчика. "

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32015L0652>

Q. Доставчиците, които доставят само газ или видове биогорива, които вече са с интензитет под 6% (под базовата линия), имат ли задължения по директивата?

Доставчиците на горива с интензитет на ПГ по-нисък от 6% имат задължения за докладване, но, разбира се, са в съответствие с целта за намаляване на емисиите.

Член 2 – Определения

Q. Как държавите-членки трябва да определят минимален размер на дружеството или обем на доставените горива, за да може един доставчик на гориво да поеме пълни задължения съгласно директивата?

В съображение 2 от Директива 2015/652 на Съвета се посочва: "Изискванията за отчитане на доставчиците, които са малки и средни предприятия (МСП), определени в Препоръка 2003/36 / ЕО на Комисията, следва да се сведат до минимум доколкото е възможно в контекста на член 7а, параграф 1 от Директива 98/70 / ЕО. "

Приложение I, част 2, точка 4 предвижда следната дерогация: "Чрез дерогация за доставчиците, които са МСП," произход "и" място на закупуване "е ЕС или извън ЕС, според случая, независимо дали те внасят суров нефт или извършват доставка на нефтени масла и масла, получени от битуминозни материали. "

За допълнителна информация относно определението, моля, проверете: http://ec.europa.eu/growth/smes/business-friendly-environment/sme-definition_bg.

Член 4 – Изчисляване на стандарта за базовото гориво и намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове

Q. Очаква ли се доставчиците да изчислят индивидуални базови стандарти за горивата?

Базовата линия за 2010 г. е изчислена и определена в директивата. Всички доставчици ще трябва да сравнят своя интензитет на емисиите на парникови газове през 2020 г. спрямо базовия , вместо да изчислят собствения си базов интензитет на емисиите на парникови газове за 2010 г.

Q. Какво трябва да се използва в случай, че доставчиците на авиационно гориво искат да допринесат за постигането на целта за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове?

В такива случаи трябва да се отчита само устойчивата част биогориво от авиационното гориво, и да се използва същият базов стандарт за горивата, който се използва в случая на неавиационни горива.

Q. Трябва ли да се използва същият базов стандарт за гориво като точка за сравнение за електроенергията, както и при течните изкопаеми горива?

Интензитетът на парникови газове на цялата съответна транспортна енергия, доставена от всеки доставчик, включително електроенергията, трябва да бъде сравнена с базовия стандарт за горивата.

Q. Какви са съответните роли на базовия стандарт на горивото и на сравнителната стойност (comparator) за изкопаеми горива?

Стандартът за базовата линия на горивата, както е определен в приложение II към Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета, е основната линия за оценка на съответствието с изискването за намаляване на интензитета на парниковите газове на доставените горива с 6% през 2020 г. в сравнение с 2010 г. Базовият стандарт е 94,1 gCO₂e / MJ. Сравнителната стойност на изкопаемите горива, както е определен в приложение IV В, точка 19 от FQD, е точката на сравнение, спрямо която следва да се измерва съответствието с минималните изисквания за намаляване на интензитета на парниковите газове за биогоривата. Сравнителната стойност на изкопаемите горива е 83,8 gCO₂e / MJ.

Член 5 - Докладване от държавите - членки

Q. Очаква ли се държавите-членки да докладват до 31 август 2018 г. за предходната година (2017 г.), като се има предвид, че може да няма пълна година от данни?

Комисията разбира, че предвид датата на транспониране данните може да не са достъпни за пълната година на докладване за 2017 г. в някои от държавите-членки. Въпреки това Комисията би очаквала от онези държави-членки, които са в състояние да предоставят някои или всички данни за 2017 г., да направят това. Трябва да се положат усилия да се докладва възможно най-пълно. Докладването за 2017 г. ще даде възможност на държавите-членки и на Комисията да предприемат действия, за да гарантират изпълнението на задължението за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове, ако бъде установена празнота между целевите и реалните данни. Отчитането за 2017 г. също ще позволи да се направят корекции и / или подобрения на формуляра за докладване, ако това се сметне за необходимо.

Член 6 - Санкции

Q. Би ли било опция "откупуване" за доставчиците на гориво в съответствие с изискванията на FQD и на Директива 2015/652 на Съвета?

Директивата FQD изисква санкциите, свързани с нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с FQD, да бъдат "ефективни, пропорционални и възпиращи." Когато законодателството бъде транспонирано, Комисията ще прецени дали санкциите, въведени от държавите-членки, са ефективни, пропорционални и възпиращи. Наказанието, наложено на доставчиците на гориво, които не изпълняват задълженията си за намаляване на емисиите на парникови газове, може да се счита за съвместимо с директивата, доколкото нивото, на което е наложено санкцията, отговаря на тези условия. По-специално, за да се счита, че санкцията е възпираща от гледна точка на насърчаването на доставчиците на горива да изпълнят своите цели, размерът на санкцията следва да бъде по-висок от очакваните разходи за спазване на задължението за намаляване на емисиите на парникови газове чрез други възможности.

Приложение I, част 1 - Изчисляване на интензитета на парникови газове на горивата и енергията на доставчика

Q. Изискванията на Директива 2015/652 на Съвета засягат ли отчитането на интензитета на парникови газове на биогоривата?

Методологията за отчитане на интензитета на парникови газове на изкопаемите горива не променя правилата относно изчисляването или отчитането на биогоривата, но се отнася за тях

при необходимост. Отчитането / изчисляването на биогоривата, които трябва да бъдат пренесени съгласно FQD 7а, следва да бъде в съответствие с Директивата за възобновяемата енергия (RED) - не се предвиждат различни подходи.

Приложение I, част 1, точка 3, буква б)

Q. Когато нови горива са групирани в националната митническа система, необходимо ли е да се дезагрегират при докладване?

Видовете горива трябва да бъдат дезагрегирани /разделени при докладване, ако са били произведени по различни начини/пътища.

Биогоривата, произведени по един и същи производствен път трябва да бъдат докладвани съвместно, независимо от тяхното смесване с изкопаеми горива (например етанол от захарно цвекло, смесено в E5 и в E10, може да бъде групирано заедно). Обаче биогоривата от различни производствени пътища (например етанол, произведен от захарно цвекло и етанол, произведен от лигноцелулозни суровини) се отчитат отделно.

Приложение I, част 1, точка 3, буква в), подточка i) - Количество на всяко гориво за тип гориво

Q. Директивата на Съвета изисква използването на енергийните плътности, както е посочено в допълнение I към доклада на JEC „От сондажа до станцията за зареждане“ версия 4, но те не са идентични с енергийните плътности, изброени в приложение III към Директивата за енергията от възобновяеми източници. Кое трябва да се използва?

Стойностите в доклада на JEC „От сондажа до станцията за зареждане“ се дават с точност до един знак след десетичната запетая, докато в приложение III на RED стойностите се закръгляват към най-близкото цяло число. За целите на FQD следва да се използват по-точните стойности от доклада на JEC, посочен в директивата на Съвета.

Приложение I, част 1, точка 3, буква г) - Намаляване на емисиите нагоре по веригата (UER)

Q. Могат ли държавите-членки да откажат употребата на UER?

Използването на UER е една от възможностите, които доставчиците на гориво имат за постигане на целта от 6%. Държавите-членки имат гъвкавостта да определят условията за тяхното използване в съответствие с общата рамка, предвидена в директивата, но те трябва да позволят на доставчиците на горива да използват този вариант, ако те пожелаят това.

Приложение I, част 1, точка 3, буква г), подточка i) - Допустимост на UER

Q. Какви видове проекти отговарят на условията за UER?

Всички проекти, които намаляват емисиите на парникови газове (GHG) в мястото на добив на производствената верига на конвенционалните горива за транспорт, могат да бъдат допустими. Директива 2015/652 на Съвета определя "емисии нагоре по веригата" като "всички емисии на парникови газове, породени преди суровината да постъпи в рафинерията

или в преработвателно предприятие, където горивото е произведено." Таблицата в приложение I, част 2, точка 5 изброява източник на суровини и процес на предлаганото на пазара гориво. За бензин и дизелово гориво / газьол това е конвенционален суров петрол, втечен природен газ, втечени въглища, естествен битумен или нефтен битум.

За природен газ и течен нефтен газ това включва съоръжения за преработка (като инсталации за почистване или втечняване на газ), ако тези съоръжения са разположени по-рано във веригата за доставки, отколкото съоръженията, доставящи готовото транспортно гориво на пазара.

Вижте също ръководна бележка относно подходите за количествено определяне, проверка, валидиране, наблюдение и докладване на емисиите нагоре по веригата³.

Q. Как трябва да се разбира изискването за начална дата на проекта за UER?

В Директивата се посочва, че "само проектите за UER, които започват след датата на установяване на базовия стандарт за горивата, определен в член 7а, параграф 5, буква б) от Директива 98/70 / ЕО, т.е. 01 Януари 2011 година са допустими . "Началната дата трябва да се разбира като дата, на която е била въведена и активирана необходимата инфраструктура за намаляване на емисиите, независимо от това дали намаляването на емисиите е било верифицирано по това време.

По-дълга бележка, обсъждаща този въпрос, е включена в приложението (дата за начало на проекта "Мето on UER").

Q. Могат ли сертифицираните намаления на емисии (CERs) от проектите по механизъм Чисто развитие (CDM) да бъдат допустими като UER? Има ли проблеми с допустимостта на CERs? Дали използването на UERs, произтичащи от проекти по CDM и предадени с цел изпълнение на на целта в член 7а от FQD, изисква отмяната на евентуални CERs, издадени за намаляване на емисиите, произтичащи от същия проект за CDM?

Доставчикът на горива може да претендира за UER, произтичащи от проект за CDM, когато съответният проект отговаря на всички изисквания, установени в директивата. В светлината на общия принцип, че двойното отчитане трябва да се избягва, и като се има предвид, че вариантът за използване на кредити по CDM в контекста както на Директива 2015/652, така и на Решение за споделяне на усилията е предвиден, за да се стимулират по-нататъшните намаления на емисиите на парникови газове се изисква отмяната на толкова CER от проекта, колкото UER са били взети предвид за спазването на целта за FQD. Същото намаление на емисиите в един проект по механизъм Чисто развитие(CDM) не може да се използва за генериране и на емисии нагоре по веригата(UER), които да бъдат взети предвид за изпълнение на целта на доставчика на горива за FQD и сертифицирани емисионни намаления (CER), които да се използват за изпълнение на целите на държавите-членки по Решението за споделяне на усилията (ESD).

Q. Могат ли проектите за улавяне и съхранение на въглерод да са допустими за емисии нагоре по веригата (UER)?

Намаляването на емисиите на CO₂, които пряко намаляват емисиите от процесите на производство на нефт или газ нагоре по веригата могат да бъдат допустими за UER. Например улавяне на емисиите на CO₂ от дизеловия генератор, използван за захранване на

³ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/guidance_note_on_uer_en.pdf

сондажно оборудване и съхранението му в петролен кладенец . Улавянето и съхранението на въглерод от източници, които не са свързани с проучването и преработката на нефт или газ, няма да бъдат допустими, например съхраняването на уловен CO₂ от въглищна електроцентраля в нефтен кладенец, чиято експлоатация е преустановена.

Q. Може ли водородът от възобновяеми източници, който се използва в процеса на рафиниране на нефт, да е допустим за UER?

Производството на водород, който може да се използва в рафинерия , не може да се счита за "нагоре по веригата" по отношение на жизнения цикъл на горивото. Член 2, параграф 1 от Директива (ЕС) 2015/652 предвижда определение за емисиите нагоре по веригата: "емисии нагоре по веригата" означава всички емисии на парникови газове, настъпили преди суровината, постъпваща в рафинерия или преработвателно предприятие, Приложение I; [...] Таблицата в приложение I, част 2, точка 5 изброява източника на суровини и процеса на предлаганото на пазара гориво. За бензин и дизелово гориво / газьол това е конвенционален суров петрол, втечен природен газ, втечени въглища, природен битум или нефтопродукти. Водородът не е включен в този списък.

Q. Могат ли да се натрупат кредити от UER в рамките на няколко години (например през 2015 г. до 2020 г.) и да се използват за съответствие през 2020 г.?

Член 7а от FQD гласи, че доставчиците на горива трябва "да намалят плавно емисиите на парникови газове от жизнения цикъл на единица енергия от гориво ... с 6% до 31 декември 2020 г." Това означава, че доставката на гориво за транспортиране на 31 декември 2020 г. интензитет на парникови газове е с 6% по-нисък от базовата стойност за 2010 г. Тъй като изискването за намаляване на емисиите е относително към количеството гориво (от гледна точка на енергията), то е в съответствие с целта на директивата, че допустимите намаления на емисиите следва да бъдат постигнати в рамките на същия срок като доставката на горивото, което се използва за изчисляване на интензитета на жизнения цикъл на парникови газове. Прилагането на намаленията на емисиите, постигнати през предходните години, до количеството на горивото, доставяно през 2020 г., не би довело до изискването намаление с 6% на интензитета на парникови газове през 2020 г. Целта на член 7а от FQD е да доведе до постоянна промяна в интензивността на парниковите газове сместа за транспортиране на горива в ЕС и това, което позволява да се натрупат намаления на емисиите в продължение на години, ще отслаби екологичната цялост на тази цел. Изискването за докладване съгласно FQD и Директивата на Съвета е изрично годишно и затова интензивността на парниковия газ на горивния микс трябва да се изчисли през годината от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г. Само UER, постигнати в рамките на този срок, следва да се считат за приложими до 6% цел за намаляване на интензивността на емисиите на парникови газове.

Повече информация по този въпрос, е включена в Приложението (бележка: относно натрупването на кредити).

Q. Как трябва да се разбира изискването, че UER могат само да се прилагат към частта от средните стойности по подразбиране за емисиите нагоре по веригата на бензин, дизелово гориво, СПГ или втечен нефтен газ (LPG) ?

Директивата изрично разграничава произхода на UER от доставените горива: "UER, произхождащи от всяка страна, могат да се считат за намаляване на емисиите на парникови газове срещу горива от всеки източник на изходна суровина, доставян от всеки доставчик." Предвид факта, че частта от интензитета от целия жизнения цикъл на емисиите на парникови газове от доставката на изкопаеми горива, която е свързана с емисиите нагоре по веригата, е голяма в сравнение с намаляването на интензитета на парниковите газове, че се очаква

доставчиците на горива да доставят чрез използването на UER от веригата за доставки на изкопаеми горива, не се очаква предоставените UER да бъдат ограничени от горната граница на приложение 1, част 1, точка 3, буква г), i).

В същото време съществуват допълнителни изисквания за докладване за UER "когато проектът се отнася до добив на нефт", които не се отнасят за UERs във веригата за доставки на газ. Поради това доставчиците на горива ще трябва да разграничат безусловно UER от нефтените и газовите вериги за доставка в своите отчети.

Приложение I, част 1, точка 3, буква г) ii) (изчисляване на UER)

Q. Как трябва да бъдат валидирани и верифицирани UERs?

Директивата гласи, че "UERs се изчисляват и валидират в съответствие с принципите и стандартите, определени в Международните Стандарти, и по-специално ISO 14064, ISO 14065 и ISO 14066." Изискванията за валидиране и верифициране на проектите за намаляване на емисиите на ПГ са посочени в ISO 14064 част 2 и изискванията за акредитиране на органите за валидиране и верифициране са определени в ISO 14065 и 14066. Участниците в проекта трябва да представят проектни планове на акредитиран орган за валидиране, включително подробности за границата на проекта, съответните източници на ПГ и поглътителни, и точни описания на базовия сценарий и проектните сценарии. Ако даден проект е успешно валидиран, той може да започне да генерира допустими UERs. UERs трябва да бъдат верифицирани, след като са генерирани, като това се извършва от акредитиран орган за верификация. Всички съответни източници на парникови газове и поглътителни следва редовно да се наблюдават, като се използва подходящо калибрирано оборудване и данните от мониторинга трябва да бъдат проверени безпристрастно и независимо от верификационния орган.

Директивата се позовава и на Регламент (ЕС) № 600/2012 на Комисията и Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията, които съдържат допълнителни принципи за мониторинг и верификация. Процедурите за верификация следва да включват изпитвания по същество и следва да бъдат ефективни при осигуряване на осигуряване на качеството и контрол на качеството. Верификационните доклади за проверка следва да бъдат преглеждани независимо и верификаторите трябва да бъдат безпристрастни и независими от оператора на проекта.

Q. Какви са определенията за верификация и валидиране и как се различават тези процеси?

ISO 14064 Част 2 дефинира "верификацията" като "систематичен, независим и документиран процес за оценка на твърдението за парниковите газове в съответствие с договорените критерии за верификация" и "валидиране" като "системен, независим и документиран процес за оценка на твърдените парникови газове в план на проекта срещу договорени критерии за валидиране. "По този начин валидирането е процесът на оценка на емисиите на парниковите газове преди изпълнението на проекта, а верификацията е процесът на оценка на постигнатите намаления на емисиите на парникови. Ако органът за валидиране или верификация установи, че твърдението за парникови газове е правилно, този орган ще издаде "декларация за валидиране" или "декларация за проверка" съответно. ISO 14065 уточнява, че един орган не трябва да валидира и верифицира един и същи проект. Един орган може да извършва както дейности както по валидиране, така и верифициране на отделни проекти. Например, организацията А може да валидира проект X и да верифицира проект Y, докато организацията В верифицира проекта X и валидира проекта Y.

Q. Могат ли проектите, започнали след 1 януари 2011 г., но преди транспонирането на директивата на Съвета, да бъдат валидирани със задна дата и как?

Проектите за UER могат да бъдат валидирани със задна дата, при условие че е налице достатъчно информация. Същото ниво на точност, пълнота и прозрачност на данните е необходимо за валидиране, за да се потвърди със задна дата за проекти, които вече са започнали, както новите проекти, които все още не са започнали. По-специално, трябва да се предостави достатъчно проверима информация, за да се установи точен базов сценарий, по отношение на който могат да се изчислят намаленията на емисиите на парникови газове по проекта. След като проектът бъде потвърден със задна дата, верификацията трябва да се извърши както обикновено. Въпреки че може да е трудно да се прилагат едни и същи изисквания за данни по отношение на проекти, заверени със задна дата като проекти, които са валидирани преди изпълнението, тъй като тези данни може да не са били събрани по онова време или да не са били съхранявани, директивата не позволява по-ниски стандарти за валидиране в случай на ретроспективно валидиране на проекта. Екологичният интегритет на системата би бил подкопан, ако се издават UER за проекти, за които не може да се докаже, че отговарят на изискванията на стандартите ISO.

Q. Възможно ли е намаленията, генерирани при CDM, да не са точно еквивалентни на тези, които ще бъдат изчислени за UERs, т.е. че CERs не са точно равни на UERs?

Възможно е даден проект да може да генерира различен брой кредити, ако бъде оценен съгласно "схема за UER", съответстваща на FQD, отколкото в рамките на CDM. Един прост пример за това може да бъде случаят на проект за намаляване на изпускането на метан. Съгласно CDM това намаление би трябвало да се признае, сякаш е било избегнато еквивалентно количество (същия брой въглеродни атоми) на емисиите на CO₂. Напротив, предлаганото ръководство за кредитиране по UER съгласно FQD би позволило принципно тези кредити да бъдат кредитирани съобразно глобалния потенциал на затопляне (GWP) на метан, ако това е разрешено по алтернативна схема и се счита за подходящо от органите на държавите-членки.

Q. Допустимо ли е, ако проектите са били верифицирани с ISO стандарт, различен от ISO 14064 Част 2 (напр. 14064 Част 1)?

Всеки стандарт ISO се прилага за конкретен вид действие, а този, който определя правила за проверка на проектите за намаляване на емисиите, е ISO 14064 Част 2. ISO 14064 Част 1 се отнася до изчисляването на инвентаризации на организирани емисии на парникови газове. ISO 14064 Част 1 не е предназначена да се прилага за проекти за намаляване на емисиите и не би било уместно разглежданите промени в инвентаризациите на организационните емисии да се разглеждат като намаление на емисиите нагоре по веригата в контекста на FQD. Проектите, извършвани като "целенасочени действия", както е посочено в ISO 14064-1 §2.26, по принцип няма да бъдат допустими, но в някои случаи може да бъде възможно проект, предприет като целенасочено действие, да се докаже със задна дата, че отговаря на изискванията на проект за намаляване на емисиите на парникови газове.

Q. Може ли проект за UER, предприет в рамките на схема, която не е напълно съвместима с изискванията на съответните стандарти на ISO, да произвежда допустими UERs съгласно FQD?

Всяка схема, която не отговаря на изискванията на стандартите ISO, посочени в Директива 2015/652, не следва да се счита за допустима от държавите-членки. Въпреки това, ако

съществува схема, която не е изрично съответстваща на изискванията на ISO, е била използвана за оценка на проект и може да бъде установено със задна дата, че този проект би отговарял на изискванията на стандарта ISO, ако е бил тестван срещу тях. проектът все още може да бъде приемлив.

Q. Има ли изискване за допълнителност на проектите за UER?

Директивата на Съвета 2015/652 гласи: " UERs се оценяват и валидират в съответствие с принципите и стандартите, определени в международните стандарти, и по-специално ISO 14064, ISO 14065 и ISO 14066." ISO 16064 Част 2 "се занимава с концепцията за допълнителност чрез изискването проектът за парникови газове да доведе до намаляване на емисиите на парникови газове или увеличение на поглъщането в допълнение към това, което би се случило при отсъствието на този проект. "Освен това ISO 14064 Част 2 определя намаляването на емисиите на парникови газове като" изчисляването намаление на емисиите на ПГ между базовия сценарий и проекта "и посочва, че базовата линия трябва да представлява" най-вероятните условия при отсъствие на проекта за парникови газове ". Така, ако даден проект се изпълнява без изричното намерение за намаляване на емисиите на парникови газове (например, просто защото проектът е печеливш), проектът обикновено би бил включен в базовия сценарий. В този случай няма да има разлика между проекта и базовия сценарий, а намаляването на емисиите по проекта ще бъде нула съгласно ISO 16064. Следователно е ясно, че стандартите ISO, посочени в директивата на Съвета, изискват допустимите проекти за UER да са реализирани с цел намаляване на емисиите на парникови газове, макар че това може да е само една от няколкото цели за цялостния проект.

ISO 14064, част 2 по-нататък гласи, че оценката на базовата линия за даден проект трябва да разглежда "съответната информация относно настоящи или бъдещи условия, като законодателни, технически, икономически, социално-културни, екологични, географски, специфични за мястото и временни допускания или прогнози". Специално внимание трябва да се обърне на това дали базовият сценарий би бил допустим съгласно местното законодателство , и че основният сценарий следва да бъде в съответствие с най-добрите финансови интереси на (т.е. инвестициите, които имат огромно финансово обосноваване, трябва да бъдат включени в базовата линия, не само в сценария на проекта).

Директивата на Съвета гласи: "Не е необходимо да се доказва, че UER не биха се осъществили без изискването за докладване, предвидено в член 7а от Директива 98/70 / ЕО." Поради това няма изискване да се докаже, че проекта не би бил изпълнен без влиянието на FQD конкретно.

Повече информация по този въпрос, е включена в Приложението (бележка за изходните данни и допълнителност).

Q. Могат ли да се използват изпълнени проекти, свързани с UER от изгаряне, като част от съответствието на съществуващото национално (трета държава) законодателство, за да се изпълни целта от 6% на чл.7а на FQD?

UERs трябва да се изчисляват в съответствие с принципите и стандартите, посочени в Международните Стандарти, и по-специално ISO 14064, ISO 14065 и ISO 14066. Съответствието със законовите изисквания обикновено трябва да бъде включено в базовата линия съгласно ISO 14064, част 2, и следователно всякакви спестявания, във връзка със съответствието не може да се припише на проекта. Възможно е да има изключения в случаите, когато даден проект би довел до спазване на неприложимо правно изискване, т.е. когато емисиите по базовия сценарий, договорен от квалифициран валидатор на проекта, се оценява като включващ неспазване на съответното местно законодателство.

Q. Необходимо ли е проектите за UER да са били разработени с изрична цел да се намалят емисиите на парникови газове?

В предговора към стандарта ISO 14064-2 се казва, че "Тази част от ISO 14064 се фокусира върху проекти за парникови газове или дейности, основани на проекти, специално проектирани да намалят емисиите на парникови газове или да увеличат поглъщането на парникови газове". Стандартът ISO е ясен, за проекти, специално разработени, за да се постигне намаляване на емисиите. Оценката на заявените цели на проектите, които водят до намаляване на емисиите, може да бъде особено важна за случаите на ретроспективни одобрения - проект, който е предприет по причини, които не са свързани с намаляване на емисиите на парникови газове целите, които обикновено се считат за част от базовата линия. Един проект, който е предприет без определена цел за намаляване на емисиите, вероятно не е в съответствие с ISO 14064 и следователно не може да бъде третиран като проект UER.

Q. Трябва ли допълнителността и базовата линия за UERs да бъдат оценявани по същия начин, по който те са включени в CDM?

Отчитането на базовата линия и допълнителността не се ограничава от начина, по който това се разглежда в примерите на CDM. Типовете проекти, които понастоящем нямат подходяща методология в рамките на механизма за чисто развитие (като например проекти, свързани с енергийната ефективност), могат да попаднат в широкото определение за UER в директивата и да бъдат допустими.

Q. Защо емисиите от изхвърлянето на метан някога са били изчислени, без да се вземе предвид потенциала за глобално затопляне на метана?

При CDM избягнатите емисии на метан (и други свързани газове) от проекти за намаляване на емисиите при изгаряне и вентилиране се кредитират въз основа на количеството CO₂, което би било произведено, ако метанът е напълно изгорен (т.е. с потенциал за глобално затопляне от 1) , Тази практика води до по-ниско намаление на емисиите, отколкото в случаите, ако избягването на метана се кредитира на базата на потенциала за глобално затопляне на метана. Третирането на избягнатите емисии, сякаш са били CO₂, избягва случая, при който избягнатите емисии на газове, различни от метана, ще бъдат третирани при GWP на метан, което води до прекомерно кредитиране. Причината за това е да се предвидят консервативно намаленията на емисиите и да се избегне изкривен стимул за временно увеличаване на емисиите на метан, така че те да бъдат по-късно намалени (например операторът на проекта, който обикновено изгаря неизползвания газ, може да спре да гори и вместо това временно да изпуска метана за да се изчислят неизгорелите емисии на метан в базовия сценарий, което води до по-голяма сума от кредити за UER, получени след събирането на газ). В съответствие с принципа на консервативност от стандартите ISO държавите-членки имат възможност да следват примера на CDM за кредитиране на проекти за избягване на метан въз основа на количеството CO₂, което би било произведено от изгаряния метан. Въпреки това, когато държава-членка е удовлетворена от това, че кредитирането на избягващите емисии на метан въз основа на GWP на метана би било в съответствие с консерватизма, то това би било допустимо съгласно FQD.

Q. Може ли Комисията да изготви списък на държавите, в които изгарянето е законно, незаконно или невлязло в сила?

Комисията не възнамерява да изготви такъв списък. В съответствие с изискванията, определени в ISO 14064, държавите-членки и валидаторите на проекти трябва да обърнат дължимото внимание на местните правни обстоятелства, когато разглеждат базовата линия на проектите за UER.

Приложение I, част 1, точка 3, буква д), iii) - Интензитет на парникови газове на биогорива

Q. Как трябва да се оценява интензитета на парниковите газове за биогоривата, които не отговарят на изискванията за устойчивост, определени в директивата?

В случая на биогорива, за които е установено, че не отговарят на изискванията за устойчивост, интензитета на парниковите газове трябва да бъде пресметнат равен на интензитета на парниковите газове на съответното изкопаемо гориво, получено от конвенционален суров нефт или газ.

Приложение I, част 1, точка 3, буква д), и) - съвместно преработване на горива от небιологичен произход и биогорива

Q. Как може да бъде определена фракцията от биомаса в биогорива, които са произведени съвместно с изкопаеми горива?

Количеството на съвместно обработеното биогориво се определя в съответствие с енергийния баланс и ефективността на процеса на съвместно преработване, както е посочено в точка 17 от част В на приложение IV към Директива 98/70 / ЕО. Следователно фракцията на биомасата се изчислява, като се използва методологията на масовия баланс, базирана на масовия дял на суровината (претеглена по енергийното съдържание) към процеса, който е биологичен спрямо изкопаемите, и ефективността на преобразуване на всяка фракция. В някои случаи конверсионният фактор за всяка фракция може да не е известен и в тези случаи методът С14 може да се използва за определяне на коефициентите на преобразуване. Методът С14 трябва да се прилага само за оценка на коефициента на преобразуване в случай, че входящите изкопаеми и суровини от биомаса се състоят предимно от органични молекули със сходна по-ниска топлинна стойност за въглероден атом. Методът С14 също е подходяща верификационна мярка, че горивото има пълнен или частичен биологичен произход.

Приложение I, част 1, точка 3, буква е) - Коефициенти за коригиране на ефективността на задвижването

Q. Трябва ли да се вземе предвид коефициентът на коригиране на ефективността на задвижването, когато се отчита енергията от електричеството?

Да, съгласно формулата, предвидена в приложение I, част 1, точка 3 от директивата.

Приложение I, част 2, точка 1 - UERs на изкопаеми горива

Q. Каква информация трябва да бъде включена в уникалния номер на сертификата за UER?

Директивата определя в приложение I, част 2, параграф 1, набор от изисквания за докладване за всяка партида от UER, включително "номерът на сертификата за еднократна употреба, идентифициращ уникално схемата и потвърдени намаления на емисиите на парникови газове" и "номерът за еднократна употреба уникалната идентификация на метода за изчисление и свързаната с него схема. Въпреки че Директивата не предвижда специален формат за тези идентификатори, може да бъде полезно да се координира единен формат между държавите-членки. В допълнение към информацията за схемата и метода за изчисляване се предлага номерът на сертификата да съдържа уникален идентификатор на проекта, началната дата на

проекта, календарната година, през която са постигнати UER, географската ширина и дължина на проекта до четири знака след десетичната запетая (което също е част от изискванията за докладване в Директивата), и началните и крайните номера за конкретната партида от UER, генерирани от проект през дадена година. Включването на цялата тази информация би могло да бъде полезно за избягване на двойното отчитане на UER. За допълнителна информация и предложения формат за номера на сертификата, вижте ръководството за подходите за количествено определяне, верификация, валидиране, наблюдение и докладване на емисиите нагоре по веригата.

Q. Как трябва да се разбира изискването за базови и проектни годишни емисии за проектите за UER в gCO₂eq / MJ?

Това изискване за докладване следва да се разбира като отнасящо се конкретно до инфраструктурата в границите на даден проект. Базовите годишни емисии в gCO₂eq / MJ преди проекта ще бъдат оценени като общите емисии, свързани с тази инфраструктура за годината преди изпълнението на проекта, разделени на общата енергия (LHV) на нефта / газа, минаващ през тази инфраструктура през тази година. Годишните проектни емисии следва да бъдат оценени като общите емисии, свързани с тази инфраструктура в дадена година след изпълнението на проекта, разделени на общата енергия (LHV) на нефта / газа, минаващ през тази инфраструктура през тази година.

Q. Какви мерки могат да предприемат държавите-членки, за да ограничат риска от двойно отчитане на UERs?

Един от начините да се намали рискът от двойно отчитане на UER е да се назначи / одобри един централизиран носител на данни на равнище ЕС, с който да се записват всички кредити, получени за съответствие с FQD. Нито FQD, нито Директивата 2015/652 предвиждат правна основа на Комисията да създаде централизирана система, но тя може да бъде опция, ако държавите-членки предприемат координирани действия. Идентифицирането на кредити, подадени за съответствие повече от веднъж, би било значително опростено чрез използването на последователни изисквания за отчитане, например чрез използване на серийни номера в определен формат, съдържащи информация, обозначаваща въпросния проект, и разграничаване на партиди от UER от същия проект. Използването на надеждни серийни номера, съдържащи достатъчно информация за ясно идентифициране на всяка UER, е основна мярка за предотвратяване на двойното отчитане. Предоставянето на няколко точки за уникална идентификация в рамките на всеки сериен номер (например предоставяне на точното местоположение и номера на проекта) допълнително ще позволи кръстосана проверка в случай на грешки при транскрипция или други проблеми. След това централният притежател на данни ще може да сравни всички подадени серийни номера. В случай, че серийните номера, отнасящи се до едни и същи UER (или серийни номера, които са достатъчно сходни, че изглежда вероятно те могат да се отнасят до едни и същи UER), се съобщават няколко пъти, титулярят на данни трябва да уведоми съответните национални органи да проведат разследване.

Ако няма одобрен от държавите-членки притежател на централни данни, ще бъде необходима разпределена система от двустранни проверки между държавите-членки. Един от начините за осъществяването на това би бил всяка държава-членка да предостави на останалите подробен списък на всички UER, представени за съответствие. Във всеки от двата варианта един последователен формат за отчитане на данни (например последователни серийни номера) би намалил значително тежестта за кръстосаната проверка и вероятността от грешка. Всяка система, прилагана за тази цел, трябва да отдава дължимото внимание на въпросите за сигурността и поверителността на данните.

Повече информация по този въпрос, е включена в Приложението (бележка относно управлението на риска от двойно отчитане на UER).

Приложение I, Част 2, Точки 2 - Произход и 3 - Място на покупка

Q. Изтича ли изискването за докладване за произхода на горивата, доставени в Европа (FTN), с целта за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове през 2020 г.?

Изискването за докладване съгласно член 7а, параграф 1 не приключва през 2020 г., което означава, че произходът на горивата ще трябва да бъде докладван и след тази дата.

Комисията предложи да се премахне докладът за произхода и мястото на закупуване на горива от FQD, в Предложението за Регламент относно управлението на Енергийния съюз (COM (2016) 759 окончателен, член 49 и член 40).

Q. Докладването за произход и място на закупуване остава ли задължително след предложението на Комисията за премахване на тази информация от FQD?

Член 7а, параграф 1, буква а) от FQD изисква отчитането на мястото на закупуване и произхода на горивото за всички доставени горива или енергия, включително биогорива. Комисията предложи да се премахне докладът за произхода и мястото на закупуване на горива от FQD, в Предложението за Регламент относно управлението на Енергийния съюз (COM (2016) 759 окончателен, член 49 и член 40). Държавите-членки могат да изберат да транспонират изискванията за докладване в очакване на промените, които да бъдат въведени в Предложението за Регламент за управление на Енергийния съюз Ако случаят е такъв, Комисията възнамерява да вземе предвид факта, че е прието законодателно предложение за изменение на директивите. В случай че мерките за транспониране не съответстват на резултата от този законодателен процес и следователно мерките за транспониране няма да са в съответствие с директивата, Комисията ще поиска от държавата-членка да коригира националното законодателство.

Q. Трябва ли държавите-членки да изискват отделно проследяване на суровите масла на националната граница?

Суровите масла от различни FTN обикновено се смесват преди да бъдат внесени в държава-членка и това може да означава смесване на сходни суровини от няколко кладенеца или смесване на суровини от различни полета с много различен въглероден интензитет. Системата за масов баланс за проследяване на FTN би била последователна и адекватна, въпреки че държавите-членки биха имали възможност да въведат по-сегрегирано изискване.

Приложение I, част 2, точка 5 - Стандартни стойности за средния интензитет на парникови газове от жизнения цикъл на горивата, различни от биогоривата и електроенергията

Q. Ще се актуализират ли са средно-претеглените стойности за интензитета на емисиите на парникови газове в случай на промени в суровия микс в ЕС?

Промените в портфолиото от суровини, използвани в ЕС, би могло да промени реалния среден интензитет на парниковите газове. Всяко свързано актуализиране на стандартните стойности на средния интензитет на емисиите на парникови газове би изисквало преразглеждане на

приложение I към директивата. Като се има предвид, че данните за интензитета на горивата първо ще бъдат докладвани през 2018 г., актуализирането не е осъществимо преди 2020 г.

Q. Как трябва да се изчисли интензитета на парникови газове от гориво, произведено от отпадъчна гума?

Директивата не предвижда изрична стойност за интензитета на емисиите на парникови газове за гориво, произведено от отпадъчна гума. При синтетичните гуми се препоръчва да се използва стойността по подразбиране за гориво от отпадъчни пластмаси от изкопаеми източници (86 gCO_{2e} / MJ). Процесът, който използва комбинация от естествен и синтетичен каучук, може да се третира като частично възобновяем, като част от продукцията се получава от естествени каучуци, третирани като основани на биомаса. Както и при друга съвместна обработка, би било необходимо да се определи възобновяемата фракция в изходното гориво. Виж Приложение I, част 1, точка 3, подточка ii).

Q. Има ли вече стойности по подразбиране за гориво, генерирано от пиролизата на пластмасови отпадъци?

Директива 2015/652 предвижда стойност по подразбиране за горива от отпадъчна пластмаса, получена от изкопаеми суровини, вж. Приложение I, част 2, точка 5. Това по подразбиране следва да се счита за приложимо за всички процеси за превръщане на пластмасови отпадъци в гориво.

Приложение I, част 2, точка 6 - Електричество

Q. Могат ли да се използват гаранции за произход, за да се демонстрира възобновяемостта на електроенергията с цел отчитане на интензитета на парниковите газове на доставената електроенергия за транспорт?

Интензитетът на парниковите газове на електроенергията, потребявана от електрически превозни средства и мотоциклети, трябва да се изчислява по два начина:

1) Държавите-членки следва да изчисляват средните стойности по подразбиране за националния жизнения цикъл в съответствие с подходящите Международни Стандарти. Когато електроенергията се взема от националната мрежа, изчисляването на интензитета на ПГ трябва да отчита вътрешното производство, вносът и износът на електроенергия.

2) Държавите-членки могат да разрешат на своите доставчици да определят стойности на интензитета на парникови газове (gCO_{2eq} / MJ) за електроенергия от данните, докладвани от държавите-членки въз основа на:

- а) Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета;
- б) Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета; или
- в) Делегиран Регламент (ЕС) № 666/2014 на Комисията.

Гаранциите за произход не играят роля при нито едно от тези възможни изчисления.

За да се осигури хармонизирано прилагане на това изискване, държавите-членки се насърчават да използват стойностите на интензитета на парникови газове за консумираната в ЕС електроенергия, изчислена от JEC в рамките на проекта "Well-To-Wheels" (JEC-WTW). Моля, вижте бележка А.5

Приложение I, част 2, точка 7 - Търговски наименования на суровините

Q. Какъв е източникът на списъка с търговските наименования за суровини (FTN) за суровия петрол и как трябва да реагират доставчиците в случай, че доставят гориво, получено от суров нефт, чийто FTN не е посочен в таблицата?

Списъкът на FTN до голяма степен се основава на списък, публикуван от Американската енергийна информационна администрация, който ще бъде използван от вносителите на суров нефт в Съединените щати, за да се съобразят с доклада EIA-856 - месечен отчет за чуждестранния суров петрол. Признава се, че този списък не е изчерпателен от всички съществуващи FTN и че FTNs могат да се променят или да се добавят от петролната индустрия в бъдеще. Поради това би било уместно държавите-членки да предоставят възможност доставчиците на горива да докладват FTN, които не са включени в този списък, включително (ако има такива) API и съдържанието на сярата в тези FTN.

Q. Каква е целта на докладването на FTN?

Докладването на търговските наименования за суровини ще увеличи прозрачността на суровия микс, идващ на пазара на ЕС, и ще позволи на Комисията да подобри в бъдеще оценката си за интензитета на парниковите газове от изкопаемите горива, доставяни в ЕС.

Приложение III - Държава-членка, която докладва на Комисията

Q. От държавите-членки се изисква да докладват на Комисията имената на доставчиците на гориво и свързаните с тях количества гориво, доставени от всеки доставчик?

Директивата гласи, че обемите на горивата и другите данни трябва да се "отчитат отделно за горивата или енергията, пускани на пазара от доставчици в рамките на дадена държава-членка". Това изискване следва да се разбира, че тези данни трябва да се отчитат поотделно за всеки тип на гориво или енергия, обобщени от всички доставчици в дадена държава-членка. Следва да се отбележи, че един потенциален въпрос, който може да възникне, в държава-членка може да има само един доставчик на определен вид гориво, в който случай "обобщеният" обем на този вид гориво би показал обема за този конкретен доставчик. Ако тази информация е публикувана в тази форма, може да има проблеми с поверителността. Ако възникнат такива въпроси, свързани с поверителността, Комисията ще адаптира своето собствено докладване, така че да не се разкриват никакви търговски чувствителни данни.

Q. Приложение III определя дата за докладване от страна на държавите-членки на Комисията от 31 декември, а член 5 изисква данните да се предават съвместно с докладите, изисквани съгласно член 8, параграф 3 от FQD, които трябва да бъдат представени до 31 август. Коя от тези дати е вярна?

Приема се, че директивата дава две годишни дати за докладване, тъй като член 5, параграф 1 предвижда, че данните, свързани със спазването на член 7а, трябва да бъдат предоставени съвместно с доклада, изискван съгласно член 8, параграф 3, за който срокът е 31 август, а приложение III посочва дата на докладване от 31 декември. Датата на докладване, предвидена в член 5, параграф 1, има предимство пред датата, посочена в приложение III. Следователно датата на отчитане на 31 август е тази, която се изисква съгласно действащото законодателство. Комисията предложи в своето предложение за регламент относно управлението на енергийния съюз (COM (2016) 759 окончателен, член 49, параграф 2, буква б)

да се премахне позоваването на датата на докладване в приложение III. Това не води до промяна в статуквото, а само коригира директивата, като изтрие неприложимата дата.

Приложение IV - образец за докладване на информация за съответствие на докладваните данни

Q. Защо образеца за докладване, предоставени от ЕАОС за доставчиците на държави-членки и горива, се различават от образеца за докладване, предвидени в Директива 2015/652 на Съвета?

Данните, необходими за попълване на образеца на ЕЕА, са идентични с изискваните от предложения формат в директивата. ЕАОС адаптира форматирания образец за докладване, за да оптимизира системата за онлайн докладване.

Q. Трябва ли отделно да се отчитат различни горивни смеси в рамките на тип гориво?

Не е необходимо да се отчитат смесите, в които са доставени горивата. Следователно всички смеси в рамките на един тип гориво трябва да бъдат обединени в един запис. Например, компонента етанол в Е5, Е10, Е85 и Е100 би бил агрегиран въз основа на докладваните характеристики на използвания етанол. Също така не е необходимо да се дезагрегира/разгражда по различни категории горивото (например с октаново число) или да се отчита въглеродния интензитет на различни смеси. Също така, количествата изкопаеми горива трябва да се отчитат без добавката на биогорива.

Съгласно приложение I, част 1, точка 3, буква в), подточка ii) от Директива 2015/652 смес Е85 бензин-етанол се изчислява като отделно гориво за целите на член 6 от Регламент (ЕО) № 443/2009 на Съвета Европейския парламент и на Съвета. Тъй като обаче този член няма последици след 31 декември 2015 г., вече не се изисква отделно отчитане на Е85. Следователно съдържанието на етанол в Е85 може да бъде отчетено съвместно с това на други етанолови смеси.

Q. Дали тоновете във формуляра за докладване на произход се отнася до тона суровина или тона на крайния продукт?

При отчитането, всички тонажи трябва да отразяват количествата на крайния продукт. За изкопаеми горива това означава, отчитане на броя тонове готово гориво, свързано с всеки FTN или произход.

Приложение 1 - Забележки

DISCLAIMER

Бележките в това приложение бяха предоставени от Международния съвет за чист транспорт като технически съветник на Европейската комисия по договора за услуги CLIMA.C.2 / OTH / 2015 / 00303r1, за да подпомогне работата на експертната група по транспонирането и хармонизираното изпълнение от Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета и член 7а от Директива 98/70 / ЕО относно качеството на горивата. Тези бележки бяха подготвени за обсъждане и не представляват позицията на службите на Комисията. Те са включени тук, за да предоставят допълнителен опит, където е уместно, на отговорите, описани по-горе.

A.1 Забележка за началната дата на проекта UER

Директивата за прилагане (2015/652) на Директивата за качество на горивата (FQD) гласи, че "само проектите за UER, които започват след датата на установяване на базовия стандарт за горивата, определен в член 7а, параграф 5, буква б) от Директива 98/70 / ЕО, т.е. "и че" UERs се отчитат само ако са свързани с проекти, започнали след 1 януари 2011 г. "Въпреки това в Директивата за прилагане (Директива на Съвета 2015/ 652) не е изрично определено какво означава това проект за UER, който е започнал. Може да са възможни няколко възможни дефиниции, например:

1. Само проекти, за които първоначалният проект за проектна документация (PDD) и е бил представен пред съответната схема за акредитация на UERs след датата 1 януари 2011 г.;
2. Само проекти, които са валидирани за издаване на кредити за намаляване на емисиите след 1 януари 2011 г.;
3. Само проекти, за които свързаното/съответното строителство е започнало след 1 януари 2011 г.;
4. Само проекти, за които първото намаление на емисиите е постигнато след 1 януари 2011 г.

Счита се, че единствената от тези определения, която осигурява последователна основа за оценка без създаване на неверни стимули, е четвъртият вариант, като началната дата означава датата, на която първите намаления на емисиите са били доставени от даден проект. Следователно се предлага директивата за прилагане на FQD да изисква само проектите, които започват да извършват намаления на емисиите след 1 януари 2011 г., да се считат за започнали след 1 януари 2011 г. и по този начин да бъдат допустими.

A.1.1 *Обяснение*

Причината, поради която се смята, че само четвъртият вариант дава последователна и приложима дефиниция, е, че тя е единственият вариант, който осигурява последователна дефиниция на начална точка, независимо от изискванията за процеса на използваната схема. Като се има предвид, че изискванията за съвместими с FQD UER са изяснени само с неотдавнашната директива за изпълнение (Директива 2015/652 / ЕИО на Съвета), се очаква, че

за всеки проект, чиято начална дата е проблем, ще има нужда от ретроспективна оценка на допустимост.

По принцип това може да наложи създаването на нова схема (или вариация на схемата), която да даде възможност за присъждане на статус на UER в ретроспективен план. Като се има предвид този ретроспективен характер, всяко изискване за начална дата, построено при представянето на проектната документация, ще създаде трудности - няма да има екологична основа за изключване на кредити, генерирани от проект, който през 2010 г. преминава през подробен процес на проектиране и валидиране, преди да започне да доставя редуции през 2011 г., но да включи проекти, започнали през 2011 г., но които не са преминали през такъв формален процес на валидиране преди време и са били валидирани само в даден момент от сега до 2020 г. Може също да е трудно да се оцени съпоставимостта на етапите на процеса за различните схеми.

Като се има предвид, че всяко определение, основаващо се на процеса на схемата, би било проблематично, останалите варианти ще се отнасят до изграждането на проекта или активирането на проекта. Определянето на началната дата за изграждане (или дори крайната дата за изграждане, ако е различно от активирането на проекта) би било трудно да се направи недвусмислено. Началната дата може да бъде свързана с изчистването на земята (терена) или стоманата на основата и може да е трудно да се третираат проектите последователно, като се има предвид необходимостта от преглед на записи от преди 5 години или повече. По същия начин, използването на крайната дата за строителството би могло да бъде трудно - това би могло да създаде стимули да се твърди, че проект, който е основно оперативен през 2010 г., не е бил напълно завършен до 2011 г. поради някаква текуща работа от един или друг вид. Поради това се предлага да не се разчита на началните дати, свързани със строителството.

Това оставя активацията на проекта, определена като първата точка, в която проектът генерира намаления на емисиите. Естеството на активирането на проекта може да варира според вида на проекта. За проект за намаляване на вентилацията или изгарянето, първото намаляване на емисиите ще бъде постигнато в първата точка, в която е уловен газът. За проект за намаляване на изтичането на метан първите редуцирания на емисиите биха били постигнати, след като първата пункт за течове беше модернизирани и инфраструктурата беше реактивирана. В някои случаи е възможно активирането на проекта да може да се въведе поетапно (например да се реализира постепенно по цялата област полезна програма за подобряване на тръбните връзки, за да се намали изтичането, което постепенно води до по-големи икономии). За постигането на последователност се препоръчва началната точка да се определи във всички случаи като първото намаление на емисиите, дори ако е само част от цялостната цел на проекта за намаляване на емисиите.

И накрая, следва да се изясни дали трябва да се изисква верификация при оценката на времето, през което са настъпили първите спестявания на емисии. Трябва да се отбележи, че макар в някои случаи проектите да са били активирани, като в рамките на дадена схема се проверява незабавно намаляването на емисиите, в други случаи проектите няма да са част от схеми, изискващи проверка в момента на активиране.

За постигането на последователност се предлага да се счита, че даден проект е започнал да води до намаляване на емисиите за първи път, когато необходимата инфраструктура е била въведена и активирана, независимо от това дали в момента е било проверено намаляването на емисиите. Проект за който инфраструктурата за събиране на газ е била завършена и свързана през ноември 2010 г., няма да бъде допустим за съответствие с член 7, дори ако грешките в измерването означават, че намаляването на емисиите може да бъде верифицирано едва от февруари 2011 г.

A.2 Забележка по базовата линия и допълнителността

Директива на Съвета 2015/ 652 уточнява изискванията за изчисляване на намаленията на емисиите от проектите за намаляване на емисиите нагоре по веригата в приложение I, част 1, буква г) ii, както следва:

Емисиите нагоре по веригата се оценяват и утвърждават в съответствие с принципите и стандартите, посочени в международните стандарти, и по-специално ISO 14064, ISO 14065 и ISO 14066.

докато в приложение I част 1 г) се уточнява че:

Не е необходимо да се доказва, че емисиите нагоре по веригата не биха се осъществили без изискването за докладване, посочено в член 7а от Директива 98/70 / ЕО;

Поради това проектът UER трябва да бъде проектиран и изпълнен в съответствие с ISO 14064 Част 2, за да бъде допустим съгласно FQD. Това трябва да бъде потвърдено в съответствие с ISO 16064 Част 3 от екип от компетентни верификатори по ISO 14066, работещи за компетентна организация по ISO 14065. Исковете за намаляване на годишните емисии след това трябва да бъдат верифицирани от отделен екип от компетентни верификатори по ISO 14066, работещи за различна компетентна организация ISO 14065.

Чрез член 2.7 от ISO 14064 част 2 се определя намаляването на емисиите на парникови газове като "изчисленото намаляване на емисиите на парникови газове между базовия сценарий и проекта." Изчисляването на намаляването на емисиите следователно изисква оценка на базовото ниво на емисиите. Базовата линия е дефинирана като "хипотетичен референтен случай, който най-добре представя условията, при които няма да има проект за парникови газове". Това се основава на определението за проект, дадено като: "дейност или дейности, които променят условията определени в базовия сценарий, които водят до намаляване на емисиите на парникови газове. "

Това определение на базовата линия е подобно на дефиницията на базовата линия в рамките на методологиите за МЧР. Тъй като базовата линия трябва да представлява "най-вероятните условия при липса на проект за парникови газове", то изчисляването на базовата линия трябва да се основава на оценка на това, какви емисии биха били в случая с обичайния бизнес. При изчисляването на базовите и проектните емисии, а оттам и на намаленията, предоставени от проекта, кандидатът за проекта трябва да "идентифицира всички съответни източници и поглъщатели на ПГ в рамките на проекта, както и тези, свързани или засегнати от проекта" (ISO 14064 Част 2, член А.3.3.1). На практика трябва да се признае, че "количественото определяне на емисиите на парникови газове и поглъщането обикновено не включва целия потенциално голям брой източници на ПГ и поглъщатели" и поради това е целесъобразно да се определят критерии за определяне на съответните източници и поглъщатели.

ISO 16064 Част 2 "се занимава с концепцията за допълнителност, като изисква проектът за парникови газове да доведе до намаляване на емисиите на парникови газове или повишаване на поглъщането в допълнение към това, което би се случило при отсъствието на този проект" (ISO 14064, част 2, член 0.3). Оценката на базовата линия трябва да бъде валидирана от валидатора на проекта заедно с другата проектна документация.

Оценката на базовата линия за такъв проект трябва да разглежда "съответната информация относно настоящи или бъдещи условия, като законодателни, технически, икономически, социокulturни, екологични, географски, специфични за даден обект и временни предположения или прогнози" (ISO 14064, част 2, член 5.4) , Освен това "Поддръжникът на проекта трябва да избере или да установи, обоснове и приложи критерии и процедури, за да

докаже, че проектът води до намаляване на емисиите на парникови газове или повишаване на поглъщането, които са допълнителни към това, което би възникнало при базовия сценарий".

Тъй като базовият сценарий трябва да бъде дефиниран по отношение на информация, включително икономически и правни допускания и прогнози, органите на държавите-членки трябва да изберат какво да изискват от доставчиците на горива, използващи UER, да включат в основната си оценка като характеристика за правна и финансова допълнителност. ISO 14064 Част 2 не уточнява основата за тази оценка и затова ще зависи от органите на държавите-членки да определят какво трябва да се изисква от тези правни и финансови оценки. Препоръчва се държавите-членки да включат изискване участник в проекта да демонстрира или че основният базов случай ще бъде допустим съгласно местното законодателство или че местният закон, който трябва да забрани основния базов случай, не се прилага и че незачитането на това местно законодателство представлява нормална бизнес практика (т.е., че законът вероятно няма да бъде приложен при отсъствие на проекта).

Държавите-членки могат да се позовават на аналогични примери на изискванията за допълнителност, определени в МЧР, или на предложените тестове за допълнителност, установени във "Вариант 3а" на доклада на ИССТ относно кредитирането на изгаряне и вентилиране съгласно Директивата за качества на горивата. Това би могло да включва изискване базовият случай да съответства на финансово стабилно вземане на решения (т.е. че всички действия, които са в най – висока степен съобразени с финансовия интерес на участника, са включени в базовата линия).

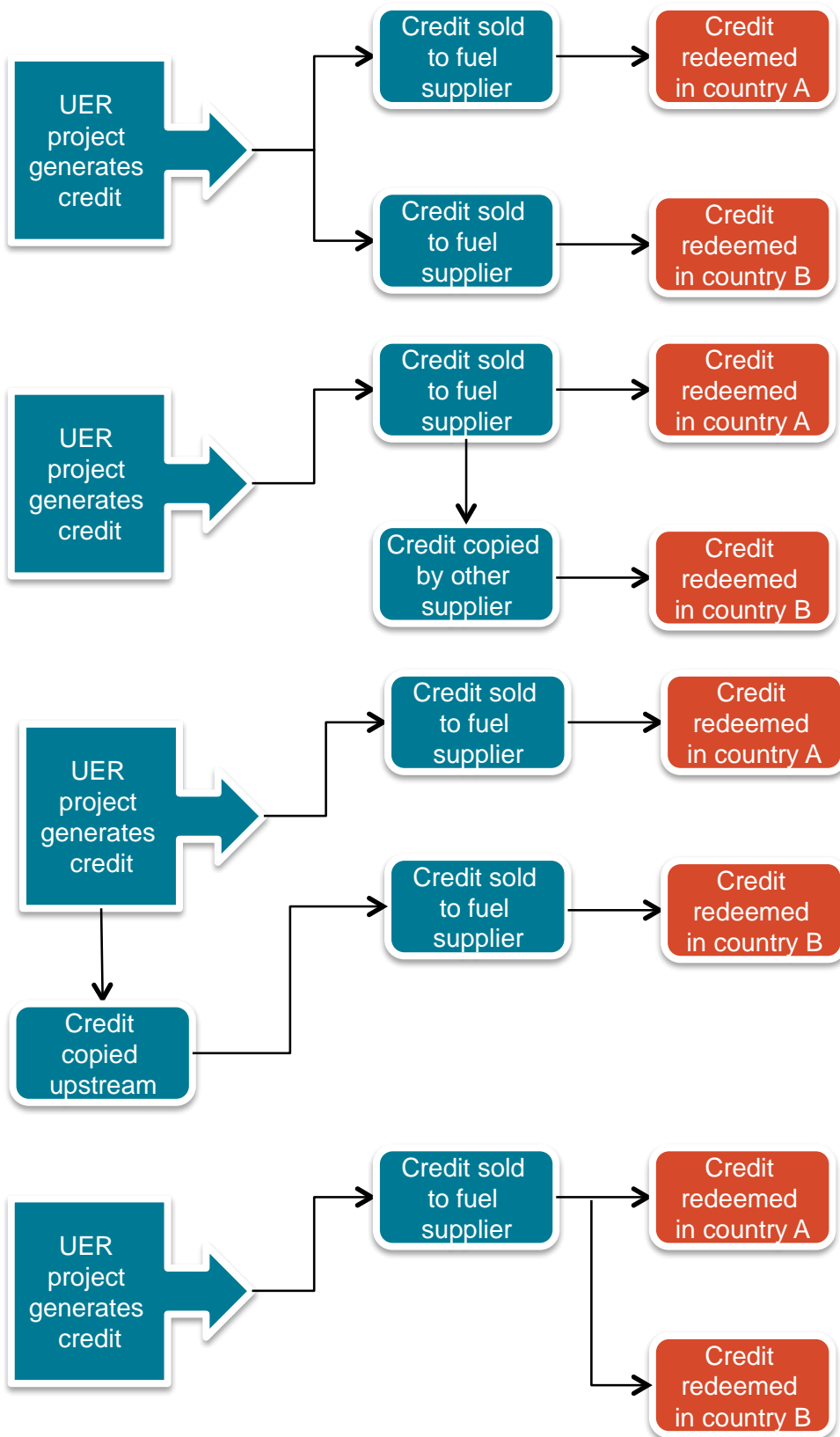
Държавите-членки трябва да решат до каква степен да предоставят подробни критерии за тази оценка на базовата линия и до каква степен да определят принципи на високо равнище, които да се прилагат от валидаторите на проекти.

А.3 Забележка относно управлението на риска от двойно отчитане на UERs

UER са една от възможностите за намаляване на интензитета на парникови газове на доставените горива. При всяка кредитна система за намаляване на емисиите използваните кредити следва да се наблюдават, за да се гарантира, че всяко намаляване на емисиите се отчита само веднъж, за да се покаже съответствие с целите.

Нито FQD (Директива 98/70 / ЕО), нито Директива 2015/652 на Съвета предвиждат правно основание или правила за централизиран мониторинг на UER, за да се гарантира, че всяко намаляване на емисиите се отчита само веднъж. Не съществува един регистър за UER, но UER могат да бъдат генерирани от различни схеми (при условие че се считат за допустими от поне една държава-членка). Без съгласуване между органите на държавите-членки съществува риск един кредит UER да бъде използван за съответствие на повече от един доставчик на гориво.

Диаграмите по-долу очертават различни случаи, при които би могло да се получи двойно отчитане. Имайте предвид, че тук се приема, че тъй като FQD изисква използването на уникални серийни номера за UER, държавите-членки ще могат да предотвратят вътрешно двойно отчитане. Предполага се също така, че държавите-членки ще разполагат с подходящ контрол, за да гарантират, че всеки серийен номер се проверява за допустима схема, за да се потвърди, че този серийен номер отразява правилно верифицирано намаляване на емисиите.

Във всеки един от тези случаи различна страна е виновна и може да се държи измамно целенасочено, но всяка повдига същия въпрос - как държавата А координира със страна Б, за

да идентифицира двойното отчитане? Това би могло да се постигне чрез централизирана или децентрализирана (разпределена) система за споделяне на данни

A.3.1 *Централизирани подходи: Единен подход при управление на данните би бил определяне на централна база данни.*

Тъй като Комисията няма правно основание да създаде централно съхранение на данни, проверката на използването на този подход ще зависи от координираните действия на държавите-членки. Ако има назначен централен носител на данни, тогава в случай, че същите серийни номера се съобщават от повече от един национален администратор, или евентуално двойно броене се идентифицира по друг начин, титулярят на данни трябва да уведоми съответните администратори. След това тези администратори следва да координират провеждането на разследване, за да определят кои (ако и двете) от регулираните страни имат право да преброят намаленията спрямо целта си за съответствие. Ако се установи, че дадена регулирана страна неправилно е предявила претенции за намаляване на емисиите в държава-членка, националният администратор следва да предприеме подходящи мерки за принудително изпълнение. Дори отмяната на исканията за намаляване на емисиите води до това, че регулирана страна не спазва целта за намаляване на интензитета на емисиите на ПГ в FQD.

За този подход се виждат четири варианта:

- държавите-членки координират да съфинансират нов орган, който да действа като носител на данни;
- Една държава-членка поема отговорността за създаването на централна база данни, а другите държави се съгласяват да използват тази система;
- Индустрията създава надеждна система и държавите-членки се съгласяват да я използват;
- Неотраслов орган създава надеждна система и държавите-членки (и индустрията) се съгласяват да го използват.

Първият от тези варианти би бил принципно привлекателен, тъй като би гарантирал пълна и равнопоставена ангажираност на държавите-членки в процеса, но на практика може да е предизвикателство (правно и финансово) да се координира такава система. Предоставянето на една държава-членка или трета страна на ръководна роля при създаването на централна база данни би могло да подобри процеса, но може да породви тревога за някои заинтересовани страни, ако има някакво възприятие за конфликт на интереси.

Децентрализиран вариант: Ако няма местен притежател на данни, договорен от държавите-членки, тогава ще се изисква разпределена система от двустранни проверки между държавите-членки. Начинът, по който това ще бъде организирано, ще бъде за всяка държава-членка да сподели с останалите (сигурно) подробен списък с всички заявени UERs срещу изпълнението на държавите-членки. Това споделяне би могло да бъде осъществено чрез електронна поща (например електронна таблица), ако това се счита за адекватно защитено. Това би могло да се постигне и от всяка държава-членка, която създава сигурен уебсайт за регистрация на UER, като данните за достъп са споделени с всички останали национални администратори. И в двата случая самоличността на дружествата, които претендират за всяка UER, не е необходимо да се споделя, а само данните за заявеното UER. Серийният номер ще бъде най-важната точка за данни за откриване на двойното отчитане, но се предполага, че публикуването на пълните подробности за всяка UER, заявено, ще подпомогне мониторинга и предотвратяването на измами. Серийните номера на UER във всяка държава-членка биха могли просто да бъдат сравнени със серийните номера на UER, заявени във всяка друга държава-членка. Като се има предвид последователното форматиране на данните, това трябва да бъде тривиално програмно

упражнение. Без последователно форматиране на данните може да има нужда от ръчна проверка.

A.3.2 Забележка за серийните номера

A.3.2. Серийен номер

По принцип уникалният серийен номер трябва да осигури високо ниво на доверие при правилно отчитане, ако е правилно изпълнено. Като допълнителна защита срещу грешки от транскрипцията и др. се предлага комбинацията от местоположението на проекта UER и датата (която трябва да съдържа началото и края на периода, за който са проверени UER) за всички изкупени UER. Ако две UER имат същото местоположение и дата, това ще доведе до разследване.

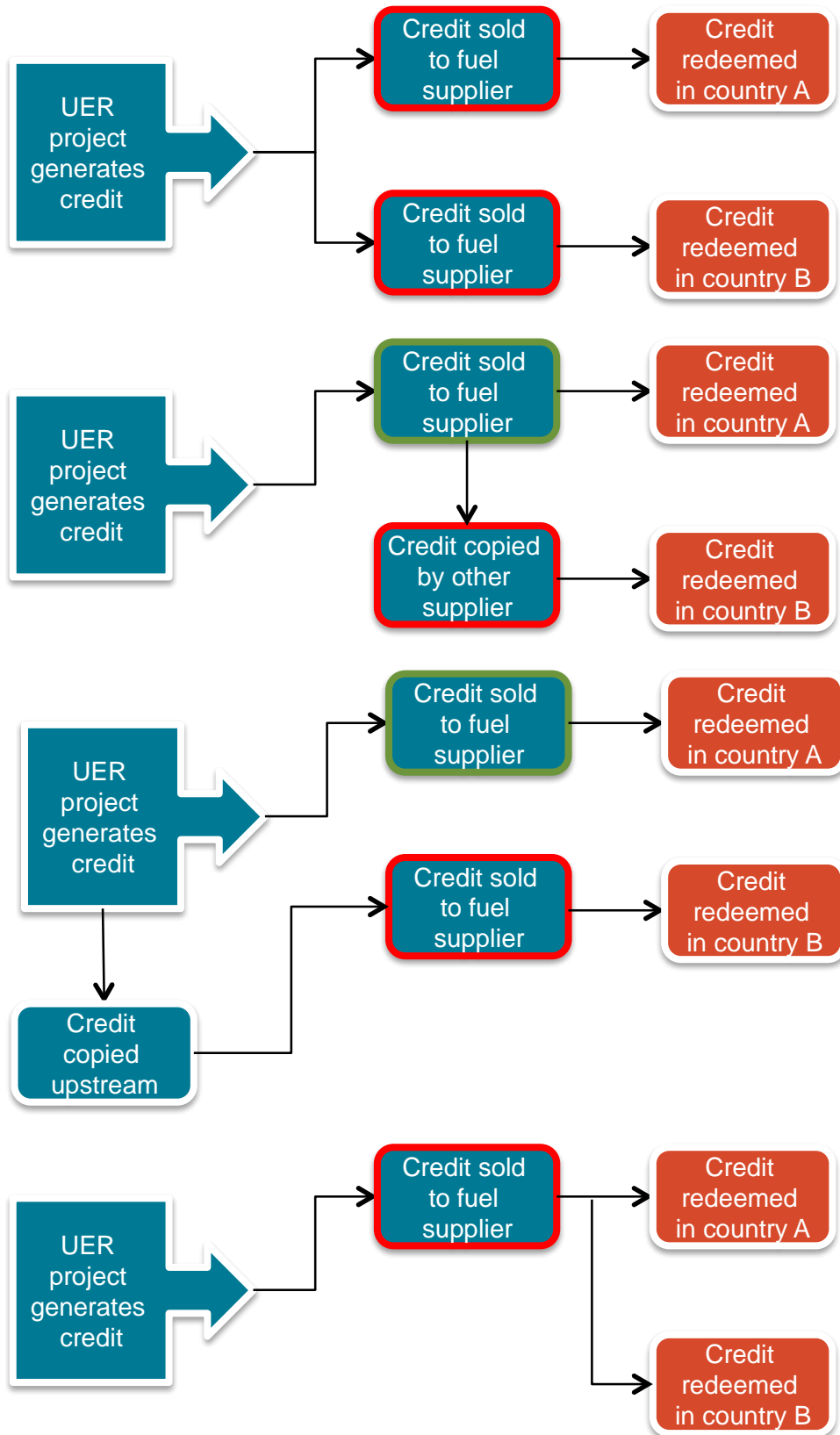
Като се има предвид съвременната информационна технология, разпределената система от двустранни проверки е идеално изпълнима, а система, изградена около една централна контролна точка, може да бъде най-малко административно обременителна. В съображенията за решение трябва да се вземат предвид и съображенията за пропорционалност. Управление на отмяната на кредит в случай на двойно отчитане

Когато се установи двойното отчитане на кредитите, ще бъде важно да се задейства разследване и да се отменят UER от една или от двете страни, които претендират за кредитите. Тъй като няма централноевропейски орган, който да има правомощия да провежда такова разследване, се предлага съответните национални органи да разследват доставчиците, подали двойно докладвани UER в съответните държави-членки. Тъй като по принцип единният кредит би могъл да бъде докладван до 28 пъти в различните държави-членки, може да се наложи да има няколко паралелни разследвания. Всяко разследване трябва да стигне до един от двата извода:

- Въпросният доставчик на гориво е действал добросъвестно и компетентно и не е бил източник на грешка в документацията или опит за измама, довела до двойно отчитане.
- Въпросният доставчик на гориво е действал недобросъвестно или некомпетентно и е източник на грешка в документацията или опит за измама, довела до двойно отчитане

Ако след разследването се установи, че едната страна е действала добросъвестно и компетентно, докато всички останали страни са действали недобросъвестно или некомпетентно, тогава страната, която е действала добросъвестно, трябва да има право да държи UERs, докато другите трябва да имат оттеглени UERs и е трябвало да бъдат предприети подходящи мерки за принудително изпълнение от страна на националния орган. В случай, че се установи, че повече от един докладващ доставчик на гориво е действал добросъвестно (т.е. че измамната или некомпетентната страна е била по-висока по веригата за доставки), тогава UER трябва да бъде отменена от всички страни. След това тези страни следва да се обърнат срещу измамния или некомпетентен доставчик чрез гражданските съдилища и ако е възможно и евентуално да бъдат предприети мерки за принудително изпълнение срещу измамната или некомпетентната страна. Доставчиците на горива, от които е отнет UER, могат да бъдат предмет на принудителни мерки за несъответствие, ако е уместно. Този подход има за цел да принуди доставчиците на гориво да полагат дължимата грижа при събирането на доставчици на UER и да гарантират, че всички договорни споразумения, които сключват с доставчиците на UER, им предоставят защита в случай на такова отменяне.

Използвайки отново примерите по-долу, ние очертахме по-долу доставчиците на зелени горива, които биха имали правото да запазят своите UER под предложената система, а в червените доставчици на горива, чиито UER ще бъдат отменени след разследване

A.4 Забележка относно натрупването на кредити

Член 7а от Директивата за качеството на горивата принуждава държавите-членки да изискват от доставчиците на горива да:

"Да намали колкото е възможно постепенно емисиите на парникови газове през целия жизнен цикъл на гориво ... с 6% до 31 декември 2020 г."

Това изискване определя стандарта на ЕС за интензитет на емисиите на ПГ за горивата. Изискването за FQD се отнася за емисиите на парникови газове "на единица енергия" - в даден момент, което означава, че стандартът се прилага за всеки литър гориво, изразходвано в ЕС през определената година. Това не означава, че буквално всеки литър гориво трябва да има интензитет на емисиите на парникови газове с 6% по-нисък от базовата линия за 2010 г., но тази средна стойност на горивата за ЕС трябва да отговаря на този стандарт на 31 декември 2020 г.

Директивата за горивата, прилагаша Директива 2015 652 на Съвета) гласи, че намаляването на емисиите нагоре по веригата може да бъде допустимо само за спазване на целта за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове с 6%, ако се генерират от проекти, започващи след 1 януари 2011 г. Директивата не е изрична относно въпроса дали съществува ограничение за намаляването на емисиите нагоре по веригата, т.е. тя изрично не посочва дали намаляването на емисиите, реализирано през годината преди 2020 г., от допустим проект за намаляване на емисиите нагоре по веригата може да бъде отчетено за съответствие с FQD. Поради това е целесъобразно държавите-членки да използват национално законодателство, транспониращо Директивата за прилагане, за да изяснят въпроса за временната допустимост на намаляването на емисиите нагоре по веригата спрямо целите за намаляване на интензитета на намаляване на интензивността на парниковите газове.

При вземането на решение по въпроса за допустимостта във времето се предлага държавите-членки да обърнат специално внимание на три точки:

1. Аналогия с правилата за отчитане на въглеродните емисии за биогоривата;
2. Стремещът за намаляване на емисиите на парникови газове в FQD;
3. Екологичният интегритет на целта за намаляване на емисиите на парникови газове в FQD.

A.4.1 Аналогично на правилата за отчитане на въглеродните емисии за биогоривата

Опцията за използване на (UERS) намаляването на емисиите нагоре по веригата, за да се постигне съответствие с целите за намаляване на емисиите в рамките на FQD, допълва съществуващите мерки за съответствие, и по-специално използването на биогорива, за което се очаква да доставят основната част от намаляването на емисиите за FQD през 2020 г. В случая на биогорива, за изчисляването на интензитета на емисиите на парникови газове трябва да се прилага действителната стойност за биогоривата, доставяни във въпросната година на съответствие, 2020 г. за първоначалната цел за интензитет на емисиите на парникови газове.

Спестяванията на емисии, изчислени с чрез действителната стойност не може да се натрупват с течение на времето, докато доставките на възобновяема енергия може да се натрупват през годините, за да се отчита съответствието с целта за 2020 г. в рамките на Директивата за енергията от възобновяеми източници. Следователно се твърди по аналогия с отчитането на биогоривата, че намаляването на емисиите нагоре по веригата не може да бъде натрупано с течение на времето.

A.4.2 *Намерение за намаляване на емисиите на парникови газове в FQD*

Третото съображение от изменението на FQD (Директивата 2009/30/ ЕО) в 2009 г. посочва, че тя се свързва с ангажиментите на ЕС по Протокола от Киото, поради което целта на член 7а е да гарантира, че подсекторът на доставките на горива в транспортния сектор допринася за цялостното намаляване на емисиите в ЕС. Изглежда разумно ясно, че намерението на законодателите е да възприемат целта за намаляване на емисиите на парникови газове в FQD, според която намаляването на интензитета на емисиите на парникови газове с 6% трябва да представлява постоянна промяна в интензитета на парниковите газове в европейския горивен микс за транспорта ,

Изискването за докладване съгласно FQD и Директивата на Съвета (2015/ 652 е изрично годишно и крайната дата за намаляване на емисиите на парникови газове съгласно FQD е 31 декември 2020 г. Следователно целевата година за намаляване на интензитета на парниковите газове в рамките на FQD е годината 2020.

Четейки член 7а като изискващ всички намаления на емисиите, които допринасят за 6% намаление на интензитета на горивата за емисиите на парникови газове, да бъдат реални през 2020 г., е от основно значение за постигането на целта за смекчаване на изменението на климата чрез FQD. Ако държавите-членки изберат да приложат междинни цели, както е позволено от FQD, аналогичният период ще бъде календарната година, в края на която ще се прилага временната цел

A.4.3 *Екологичен интегритет на целта за намаляване на емисиите на парникови газове в Директивата за качество на горивата*

Целта за намаляване на интензитета на емисиите на парникови газове в FQD беше въведена като допълваща мярка към RED (ВЕИ директивата). Целта за интензитет на емисиите на парникови газове 6% е определена на такова ниво, че:

1. да предоставя допълнителен стимул за намаляване на емисиите във веригата за доставка на биогорива;
2. да предоставя допълнителен стимул за доставка на други горива с ниско съдържание на въглерод;
3. да осигурява допълнителен стимул за предоставяне на други допустими намаления на емисиите във веригата за доставки на гориво, като например UER.

Затова FQD предоставя предимства за околната среда основно чрез подобряване на интензитета на парникови газове на биогоривата, доставяни в Европа, и чрез насърчаване приемането на допълнителни мерки за намаляване на емисиите. Тя е проектирана да бъде технологично неутрална, в смисъл, че стойността на стимула от FQD да достави един тон намаляване на емисиите на CO₂e от горивата в транспортния сектор трябва да бъде същата, независимо от това коя опция се използва за постигане на тези намаления. Като се има предвид, че не се допуска натрупване на намаления с течение на времето за други варианти за съответствие (биогорива, електроенергия в транспорта и т.н.), позволяването на натрупването на намаления на емисиите в сектора с UER би подкопало този принцип на технологична неутралност.

Например, проект, въведен във веригата за доставки на биогорива, който доставя 20 000 тона намаление на CO₂e годишно от 2015 г. насам, би бил допустим да допринесе за 20 000 тона намаления на CO₂e към целта на доставчика на гориво по FQD. Обаче,, ако се допуска натрупване на UER, еквивалентен проект за петролна промишленост, осигуряващ 20 000 тона

намаление на CO₂e годишно от 2015 г. насам, би бил допустим да допринесе със 120 000 тона намаления на CO₂e за целта на доставчика на гориво по FQD. Това би означавало, че (за този пример) икономите във веригата за доставка на петрол се оценяват шест пъти по-високо от спестяванията, доставяни във веригата за доставки на биогорива. Позволяването на такова натрупване би намалило необходимостта от намаляване на емисиите на други места в системата, нарушаване на целта за технологична неутралност и подкопаване на движещите сили в FQD, за постигане на реални намаления на емисиите на парникови газове. Накратко, позволяването и натрупването на кредити би намалило екологичния интегритет и ефективността на член 7.

A.4.4 *Заклучение*

Предвид изложените по-горе проблеми се стига до заключението, че Директива (2015) 652 на Съвета изисква всички UERs използвани за доказване на съответствие с целта за 2020 г., да бъдат генерирани в периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г. (независимо от кога проектите са стартирали намалението (след 1.1.2011 г.)

A.5 Забележка относно интензитета на парниковите газове в държавите-членки на ЕС през 2013 г., включително емисиите нагоре по веригата

Звеното за устойчив транспорт от Съвместния изследователски институт (JRC) в рамките на проект „От кладенеца до превозното средство“ е разработил методология и набор от данни, изрично предназначени да определят количеството на средния интензитет на парникови газове на консумираната електроенергия във всяка държава членка.

Съгласно разработената методология и най-новите набори от данни (статистически данни за 2013 г. от Международната агенция по енергетика и ЕВРОСТАТ), интензитетът на парникови газове се изчислява за всички стъпки на електричеството: започвайки с емисиите нагоре по веригата за осигуряване на гориво за електроцентралите, емисиите от изгарянето и загубите, възникващи по мрежата. Също така се взема предвид търговията с електроенергия между държавите-членки и съседните държави. Трябва да се отбележи, че МАОС разработва и включва емисиите от изгарянето в електроцентралите за всяка държава-членка и не включва емисиите нагоре по веригата, вносът / износът и загубите при преноса.

Таблица 1 обобщава средната интензитет (gCO₂ eq/kWh) за електроенергия при ниско напрежение, консумирана във всяка държава-членка на Европейския съюз през 2013 г., която в момента е най-актуалната надеждна информация. Числата са слабо засегнати от източника, използван за оценка на емисиите нагоре по веригата за доставяне на горивото. Тези цифри използват емисиите нагоре по веригата, докладвани в JEC-WTW, актуализирани до февруари 2017 г. и съответстващи на изчисленията за WTW, предвидени за други пътища за гориво.

Таблица 1 Интензитет на въглерода на електроенергията, потребявана при ниско напрежение в Европейския съюз през 2013 г.

Държави-членки	Интензитет на въглерода [gCO ₂ eq/kWh]
Австрия	331
Белгия	273
България	669
Хърватия	523
Кипър	813
Чехия	685
Дания	375
Естония	944
Финландия	211
Франция	105
Германия	615
Гърция	767
Унгария	406
Ирландия	622
Италия	431
Латвия	1173
Литва	387
Люксембург	513
Малта	1006
Холандия	569
Полша	981
Португалия	399
Румъния	493
Словакия	420
Словения	321
Испания	341
Швеция	47
Великобритания	623
Средно ЕС 28	447